…a kozmikus por jelenléte, szerkezete, és üzenete…

A MAG VILÁGA

Egy szemlélet és létforma újjászületése

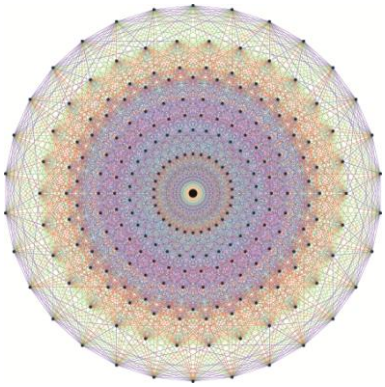

Összetett tudományos és művészi munkám egy rég elfeledett, de örök egyetemes valóságba, a mag világába vezet. Eredményemet ebben a röpke tanulmányban formai kötöttségek nélkül, az összefoglalás igényével vázolom. Univerzális tételem, hogy **a világ mag szerkezetű, és minden önálló élő egység és rendszer benne lényegileg szintén mag szerkezetű.** Ennek belátása szemlélet és létforma kérdése, ugyanakkor tényként is bizonyítható. Nyelv- és irodalomtudományi doktori kutatáson során, közvetlenül rituális mesék elemzése közben bukkantam egy szövegben és azon túl rejtőző metanarratív szerkezetre, amelynek kidolgozása egy koncentrikus, szférikus elsődleges anyagi valóságot tárt fel. E metafizika működésének, természetének, és szerkezetének kidolgozása szükségszerűen vonta maga után a kultikus, létforráshoz visszavezető utak általános vizsgálatát, melyek közül az emberi nyelv bizonyult a legerősebb mágikus mechanizmusnak. Vagyis a rítus egy transzcendens világgal összekötő nyelv, a nyelv pedig a legteljesebb rítus. Történetesen úgy néz ki, hogy a magyar nyelv modellje nemcsak tökéletes magszerkezet, de olyan pontosan meghatározható kód- és elvrendszer, amely bár egyetemes, a világ semmilyen egyéb jelenségéből az ember számára ki nem olvasható. Már csak azért sem, mert úgy tűnik, csak saját teremtő világunkat ismerhetjük meg a teljesség igényével. Nyelvünk világát, emberségünk legfőbb hordozóját pedig a megfelelő módszerrel nagyon is pontosan feltérképezhetjük. Ennek azért óriási a jelentősége, mert nemcsak az **univerzum felépítéséről, természetéről és működéséről ad képet** a magnyelvi struktúra, de a **világtörténelmi események, különösképp a mai totális katasztrófahelyzet gyökerét is megvilágítja**. A nyelvek örvényt kavarnak ugyanis: a magnyelvek felemelkedőt, a maghasító nyelvek lehúzót.

Nem volt még modern természettudós, aki képes lett volna **kimutatni a természeti-emberi-kozmikus mindenség egységes szerkezetét, matematikai kódját, legkevésbé annak erkölcsi üzenetét**. Arra jutottam, hogy a világ és jelenségeinek megismeréséhez teljes, egyszerre külső-belső, tárgyilagos-személyes nézőpontra van szükség, ez a törvényszerű. Ráadásul a lelki és szellemi szférák elsőbbségével kell számolni. Az objektív tudomány azért csak részigazságokat tud felmutatni, mert a látható, anyagi és anyagias világot szülő és mozgató modellt nem képes közvetlenül megragadni, de még az áttétel mechanizmusát is csak töredékesen. A nyelv azonban fizikai-metafizikai határjelenség, így képes mindkét valóság és a kettő közti út megvilágítására.

Mivel a nyelv kondicionálja a világhoz való hozzáállást, gondolkodást, cselekvést, így pontosan, hűen árulkodik is ezekről. Egy kompakt, egzakt séma alapján a nyelvek előrevetítik egy nyelvi közösség útját. Itt nem egy-két generáció szándékosan vagy kényszerből felvett nyelvéről van szó, hanem évezredek alatt beégett attitűdmintákról. A mai globális téboly konkrétan kiolvasható az események mozgatóinak nyelvrendszeréből, de az is világos, hogy a rejtett rontó-bontó program valódi áldozatai maguk a tettesek és haszonélvezők. Nyelvcsaládunkban, a **magnyelvekben őrzött hármas, harmonikus, hermetikus világkód** azonban bizonyíthatóan közvetlenül metafizikai eredetű, így nemcsak **a teremtés**, de **az emberi megmaradás és megújulás pontos programját is őrzi.** A mag a mindenkori humanista reneszánsz perspektívájának alapvetése.

Mindenekelőtt kénytelen vagyok elhárítani az édes anyanyelv iránti elfogultság jellemző vádját. A honi szellemtelenség és korlátoltság, megalkuvás és képmutatás elől korán anglomániába majd New Yorkba menekültem, angol, héber, görög megközelítésben, a művészet, misztika, és mítosz világában kerestem az igazságot, nagyvilági és avantgárd körökben, majd hányattatásaim során Indián, Szentpéterváron és Marokkón keresztül a Szaharában kötöttem ki. Fajom szelleme a sivatagban talált rám, egy amerikai író vezette berber karaván vett fel, és hozott végre haza. Végtelen hálával tartozom a világ legnagyobb mesélőjének, a Magok és Madarak, Virágok és Világok Istenének, amiért megadta a hosszú bolyongás lehetőségét, csodálatosképpen megpróbált, összetört és elveszejtett, csak hogy önmagamra, nemzeti, nyelvi, emberi létem belső rejtett magjára rálelhessek. Ez a mindenkibe egyaránt plántált mag nem megoldja, hanem őrzi az életet, a megénekelhető szépséget és kimondható igazságot, az élhető törvényt. Úgy tapasztaltam, a világ egyetlen közös eredője csak arra vár, hogy mindannyian megtaláljuk a legvalószínűtlenebb helyen, a lélek érintetlen, érinthetetlen mélyén. A belátás és kibontás csak ezután következhet. Azt is jelzem, hogy független, belülről vezérelt szabadgondolkodó vagyok, állás, hátszél, tábor nélkül. Az alábbi összefoglaló kísérlet angol eredeti tanulmányom és doktori disszertációm hazahozatala.

Életpályám, tudományos és művészi eredményeim alapján állítom fel a tézist, miszerint **a mag az élő világegyetem alapstruktúrája és szervező elve**. Kibomlik egy holisztikus **világmodell**, amelynek lényege a létezők mint magok közössége és egysége. Nyilvánvalóvá válik, hogy a láthatatlan és a látható, metafizikai és fizikai valóság, valamint a mikro-, mezzo-, és makrokozmikus léptékek közötti átmenet az azonos atomi formulának köszönhető. Ugyanakkor az is megfigyelhetővé válik, hogy a fizikai síkon megjelenő természeti, emberi, és kozmikus formák egy belső elő-valóságnak a megnyilvánulásai, vagyis a metafizika szüli a fizikát. Alapvetően, lényegileg mag szerkezetű **az atom, a Föld, az univerzum; az idő és tér; az ember, a szer (rítus), és a nyelv**. A mag modell tehát olyan élő jel, amelyet minden és mindenki örökké és feltétel nélkül hordoz. Ez az integrált világmindenségnek, az élet örök birodalmának, az egyetlen valós birodalomnak a jele. A mag szerkezetben rejlő enigma kód tükröt tart az időknek, mesél a szerves világ működéséről, természetéről, és szerkezetéről, és az embert visszaállítja természeti-kozmikus erkölcsi létalapjára. A mag szemlélet és létmód által konkrétan valósul meg a két cél: *A mindenséggel mérd magad!,* ahogy József Attila int, és hogy *Tanulj meg látni, ismerd fel, hogy minden mindennel összefügg!*, ahogy Leonardo da Vinci üzen. Ennek azonban tudatosnak kell lennie, azaz meg kell ismernünk világunk valódi lényegét, lényét.

A józan ész fizikája és kutatásaim metafizikája szerint **a mag mint elemi egység koncentrikus, gömb-szerű autonóm modell**t képez. Az élet ilyen szerves egysége egyszerre homeostatikus és homeodinamikus (vagyis önmagában állandó és önmagában működő), generatív és transzformatív (vagyis gerjeszt és átalakít), egyszerre ígéret és eredmény, rejtelem és megnyilvánulás. Belső dimenziói a pont, a kör, és a gömb, amint ebben a sorrendben áradnak a kohéziótól a kifejlés irányába. Más szóval, a mag alapegysége magában foglalja minden további folyamat teljes összetettségét.

A MAG MINT ELEM

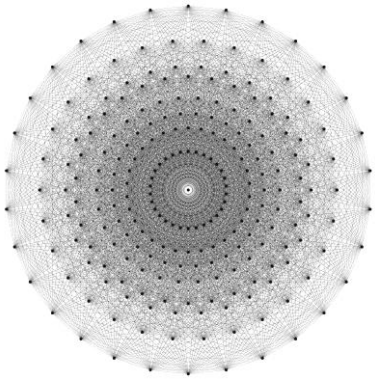

Ugyanakkor a **mag mint rendszer analóg, hologramikus mező modelljé**t is képezi. Egységes, szerves rendszerként a mag egyszerre rész és egész. A rész megfelel az egésznek, és ezen keresztül a részek egymással is megfelelésben, analógiában állnak. Működési folyamatában a mag elem energiája kiárad és további koncentrikus fokozatokká, hálózatokká és együttállásokká alakul, mindvégig megtartva az eredeti teljesség formáját. Más szóval, a mag rendszere nem más, mint belső létének külső, funkcionális jellege.

A MAG MINT RENDSZER

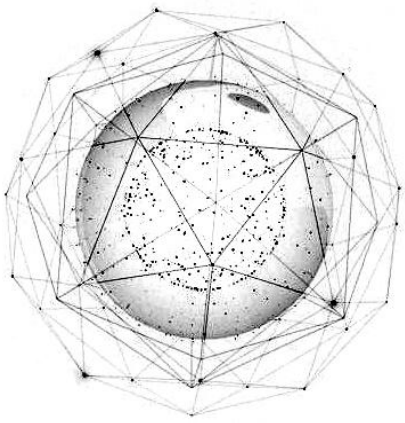

A mag egyszerre az élet középpontja és teljessége, az a metafizikai forma, amelyből mindannyian kiestünk, és amelybe mindannyian visszatérünk. Nemcsak minta, hanem az **élet programja** is. Ez a pontos operatív, természeti, és szerkezeti program biztosítja az energia átvitelét és átalakítását, ami az atomi egységek és rendszerek funkciója. Bár az egyetemes programot feledésbe döntötte az emberiség legutóbbi hulláma, a világ mégiscsak a mag program alapján működik, függetlenül a kollektív tudatlanságtól, amnéziától, és erőszakos ellenakciótól.

A mag szerkezeti programja az energia kiáradását, a **teremtés eredeti eseményét** jeleníti meg, három különböző jelleg, fázis, vagy szint szerint. A középpont, a lényeg, a pont-szerű **belső mag** az oka minden életenergiának és életformának. Magában hordozza az elsődleges, abszolút, immanens, rejtett forrást, önmagában valóság és mozgás, ősanyag és szél, alkotó csend és hang osztatlan kettős egységét. A **külső mag** hordozza a működés-természet-struktúra folyamati hármas egységét, az átvitel ciklikus mechanizmusát. A **mag külső burka** a meghatározó és összekapcsoló felület, a test, amelyben a lényeg végül mint hatás manifesztálódik. Ez a rétegződés generál minden játékot és kalandot a rejtett közép és a megnyilvánult forma között, a közbülső folyamati ciklusokon keresztül. A magnak ebben a hármas formulájában már érzékelhetővé válik az élet kompakt törvénye, de részletes kifejlése emberi léptékünk tükrében található.

Az ember **kultuszaiban és a nyelvében megidézi és újrajátssza** az eredeti eseményt, a kultikus és nyelvi struktúra tehát szükségszerűen tükrözi a mag formulát. Koncentrikus, szférikus megvalósulásaiban nemcsak reprezentálja, de valóban, mágikusan, alkímiailag jelenvalóvá teszi az élet forrását és annak emanációját, ami által újraértelmezi és újratölti az emberi világot, visszaállítva azt az univerzális élet összefüggés rendszerébe. Ahhoz, hogy a szerves világegyetemmel összhangban szóljunk, tegyünk és éljünk, abszolút lényeges a kultikus program, és mindenekelőtt a nyelvi teljesség megtartása. Csak ezek képesek ugyanis szerves programjuk által az eredeti lelki teljességet szellemivé, azt pedig beszédessé és cselekvővé alakítani, az elemi létkódot mentalitássá és viselkedéssé változtatni.

Munkám a **lényeglátás, egységben látás, és elemzés** módszereit kombinálja. A **középpontos és kerek világlátás**nak ez az új reneszánsza ablakot nyit egy olyan egyetemes életre, amely a kiszámíthatónál tágabb, ugyanakkor egységesebb, az elképzelhetőnél kreatívabb, ugyanakkor összefüggőbb. A következőkben az ismerhető világ mag jelenségeinek skáláját mutatom be. Az analóg-hologramikus rendszer nemcsak megengedi, de szorgalmazza ezeknek a sokféle jellegeknek az azonosítását. A **tükröződések hálózata** által a világ valóban világossággá válik, értelmes, rendezett, harmonikus erőtérként megélhetővé.

Kezdjük a sort a fizika leginkább kézzelfogható és általánosan elfogadott valóságával, nézzük **az anyagi világ modelljét**, amelynek alapvető szerkezete köztudottan az atomi részecske, egy tökéletes mag. Az általános hiba azonban a formai valóság elsődlegességének vagy akár kizárólagosságának feltételezése. A racionalizmus, materializmus, objektivizmus, relativizmus és dekonstruktivizmus áltudományos iskolái e megalapozatlan hipotézisre épülnek az álbirodalmi maghasítás kezdete óta. Egyrészt még a fizikai világ is bizonyítottan koncentrikus gömb egységekből áll, melyek formájukat a magjuktól kapják. Másrészt a fizikai világ átfogó perspektívája azt mutatja, hogy az élő világegyetem azért egységes, mert mély belső működése, természete, és szerkezete egységes. Az atom és a földgolyó közötti különbség pusztán léptékbeli.

AZ ATOM

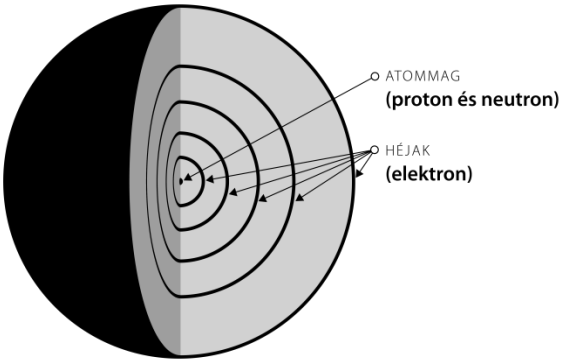

A FÖLD

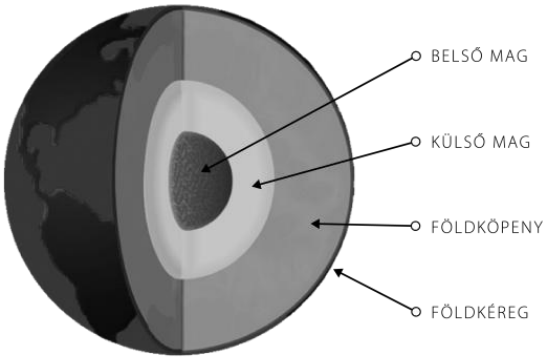

Ha az analóg-hologramikus anyagi rendszer mikro- és mezzokozmikus szinten működik, akkor logikus azt feltételezni, hogy makrokozmikus szinten is működik. Más szóval, az univerzum mint egységes teljesség szintén mag szerkezetű kell, hogy legyen, vagyis kiterjedésen túli középponttal, és kiterjedésbeli gömb formával kell rendelkeznie. Ezen a ponton feltűnik a mag és a gyümölcs lényegi azonossága. A mag-szerű univerzum koncepciója éppolyan erős, mint a gyümölcs-szerű univerzumé, hiszen a lehetőség és a beteljesülés közti különbség pusztán fokozatbeli.

AZ UNIVERZUM

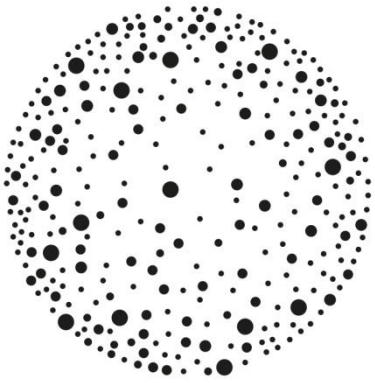

A világegyetem mint kívülről szemlélt **diffúz hologram** hipotézise teret nyit a belülről szemlélt **középpontos hologram** azonos érvényű hipotézisnek, hiszen az előbbi rendszerbeli, az utóbbi elemi jelleg – a kettő pedig egymást kiegészíti.

Tételem szerint az **elő-anyagi (protofizikai) valóság modellje** szintén a mag. Ez az anyagi világot meghatározó modell azonos azzal, amit **metafizikai** modellnek nevezhetünk, és ami valójában a dolgok lényegének pontos szerkezete. Intuitív tudatos tapasztalat alapján a tér és az idő ilyen koncentrikus, szférikus lényegi jelenségek (ez a nuomenális fenomenológia területe). Lineáris jellegük (az idő múlása és a térbeli mozgás) csupán külső zónájuk, külső jellegük. Az idő- és térbeli távolság és különbség káprázat, lépték kérdése. A fraktálrendszer ugyanakkor nem más, mint a zárt mag megnyílása, kiáradásának spirális pályája és ismétlődő ritmusa időben és térben. Az alábbi ábrázolások saját spontán eredményeim, melyek kiegészítik a fizikai valóság ábráit, és biztosítják az objektív, külső igazság és a szubjektív, belső humán világ közti közvetlen kapcsolatot és analógiát. Az idő és a tér megkülönböztetése a középpontban feloldódik, hiszen a teljes, időtlen idő és a teljes, tértelen tér egyazon ősvalóságnak, ősforrásnak két aspektusa. Az abszolútumnak ebből a két, időbeli és térbeli jellegéből eredhet az anyag kettőssége, a zártság és nyíltság, állandóság és mozgás ritmusa. Az ősanyag tehát maga a teljes idő és teljes tér, a magok magja.

AZ IDŐ

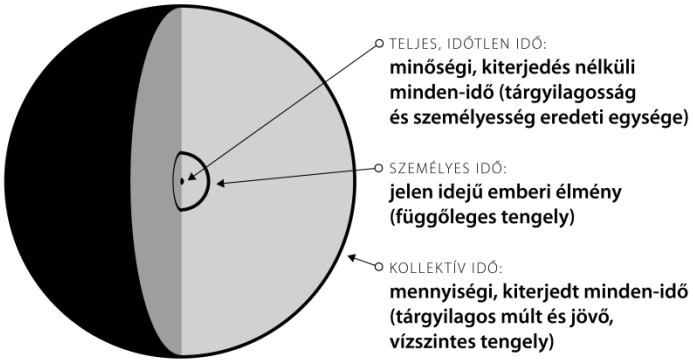

A TÉR

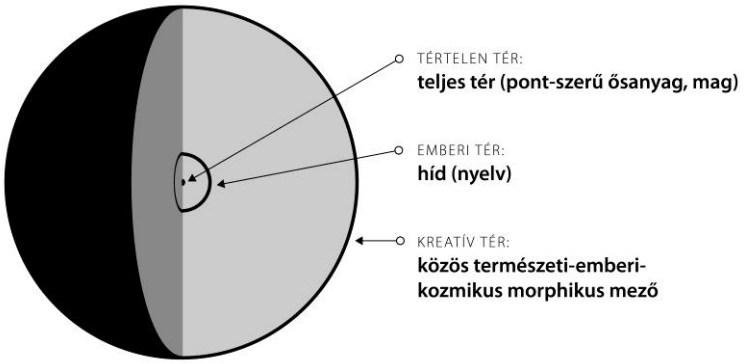

Az összes valóság közös mag szerkezetének felismerése szükségessé teszi egy sor kulturálisan beidegzett **fogalmi axióma** újraértékelését. Ezek közül talán a legfontosabb a **látható és láthatatlan, fizikai és metafizikai valóság viszonya**. Amint a mag magában foglalja minden formai fejlemény mintáját, amint mélyszerkezete jelen van már a megnyilvánulás előtt, azon túl, és amint a potenciál szüli a beteljesülést, úgy a meta-valóság minden valóságnak az elő-anyagi mintája, mély szerkezete, és lehetősége. A metafizika egészen pontosan: **magfizika**. A ***meta***- filozófiailag félreértelmezett előtag tehát valójában nem valami távolit jelöl, hanem a lényeget, minden forma és mozgás anyagát; nem valami ködöset, hanem konkrétan a látható és láthatatlan valóságok alapvető és összekötő struktúráját, amely mindkettőben a legteljesebb mértékben jelen van. Ez ikervilágok elválaszthatatlanok, mert alapvető szerkezetük, közös finomanyag testük azonos, amelynek közepében ősegységük kódolt. A metafizikai modell elsősége világosan látszik abból, hogy az atom, a Földgolyó, és az univerzum fizikai modelljének valósága az idő és tér képének utolsó, külső rétegében található. A **relativitás** koncepciója szintén a jelenségek felszíni rétegéhez tartozik, mivel a kiterjedt forma valóban viszonylagos, változékony, és körülhatárolt, míg a lényegi szint, a jelenségek kiterjedés nélküli középpontja abszolút, változatlan, és határtalan. A gyarmatos paradigma további megkérdőjelezendő elméletei és fikciói a

világ, az ember, a nyelv, a fajok, a kétségbe-vétségbe esés eredete, a világ működése, természete, és szerkezete, teljes történelmünk, kiváltképp történelmi kulcsfiguráink és kulcseseményeink, alapvető fogalmaink jelentése, valamint a jelenlegi politikai valóság. A probléma, hogy olyan töredék igazságokat fogadunk el teljesnek, amelyek vagy részleges, vagy kitekert képet festenek szemléletről, jelenségekről, szereplőkről, történésekről. A párezer éves megosztó-alárendelő retorika kisebbik része sajnálatos félreértés, nagyobbik viszont nyilvánvalóan szándékos félrevezetés. A szétesés és pusztítás az elégtelen és helytelen értelmezésben gyökerezik.

Az élő lények **összetett, metafizikai-fizikai modell**je szintén mag-szerű. Csak feltételezni tudjuk, hogy természeti és kozmikus szervezetek ennek megfelelő összetettségben léteznek, de az **emberi modell**ben közvetlenül megfigyelhető, hogy a test magában foglalja a fizikai-metafizikai valóság közti **átviteli folyamat**ot. Amit aura testként ismerünk, az az energia átvitel gömb-szerű felülete, míg az nehézanyagi test a lineáris csatorna. Az elme tudatossága koordinálja ezeket a külső eseményeket eredeti, belső, pszichés mintájukkal.

AZ ÁTVITEL

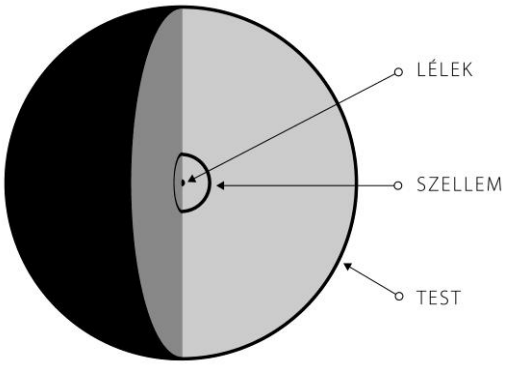

Analógián keresztül az ember lényegi struktúrája megmutatja, hogy **minden forma, szerkezet, anyag** az életerő forrásából ered, a testen és is szellemen túl, **a lélekben fakad**. A művészet többet tud és mond erről a területről, mint a mai gyarmatos tudomány, de a holisztikusan programozott tudat képes közvetíteni a lelkiség és a történetiség között. Ugyanazon átviteli modell működik a metafizikai-fizikai, a lelki és a testi között, ami a kultuszban a metanarratív és narratív szintek között. Ez azt jelenti, hogy ez a metafizikai-fizikai **átviteli modell biztosítja az univerzum pulzálását**, vagyis ez a létezők közös dobogó szíve. Az emberi átviteli modell egyben a koncentrált, pszichés központú univerzum elemi struktúráját is tükrözheti. Itt válik világossá, hogy minden ami mag, alapvetően rendelkezik közvetítő, átalakító funkcióval. A **lelki-szellemi-testi**, **természeti-emberi-kozmikus** hármas rendszerek sémája egy alapvető egy-hármasság vagy szentháromság, egy alapvető **működési-természeti-szerkezeti** egység, amely a teremtés kiáradásának (emanáció, evolúció) és visszacsatolásának (kegyelem, üdvtörténet) folyamatát biztosítja. Az átvitel biztosítéka a hármasság: Hermész maga a hármas elv.

A **szertartások, rituális vagy beavatási folyamatok funkciója**, hogy a teremtés eredeti cselekményét megidézze és újrajátssza, és a létforráshoz való visszatérés által **a kiáradás elemi erejét előhívja.** Ez valójában a pszichés energia átalakítása szellemin keresztül fizikaivá. A kultusz, azáltal, hogy ugyanezen strukturális folyamaton halad át fordított sorrendben, formai erőt alakít át tudati és végül lelki erővé. Ez a mag magjába való visszatérés a **mágia** eredeti jelentése, nem pedig a rejtett erő ellenkező, önkényes és öncélú manipulációja. A rituális folyamat modellje világosan mutatja az egyetemes azonosulás, a tökéletes tükröződés felé vezető induktív irányt, amit a szerves világ megfeleltető rendszere tesz lehetővé.

A SZER (RÍTUS) SZERKEZETE

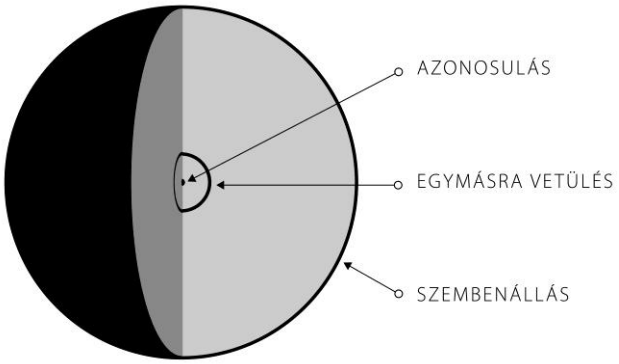

Az antropológia által ismert három beavatási fázis közül a középső, liminális az, mikor az egyén vagy közösség a **konkrét történeti idő-térből a teljes idő-térbe** kerül. Ez a lényegi fázis tehát valójában középpont, ahol a lélek visszatér őselemébe, és ezáltal megújul. Ez a középpont ugyanakkor csúcsként is tekinthető, ami által a gömb mint kúp (gúla, piramis) is szemléltethető, bár a csúcspont vagy mélypont már a téren túli dimenzió reduktív, térbeli vetülete. A rituális művészetek ciklikus fázisai és teremtő alapképletei mind a szer mag-szerkezetét jelzik és jelenítik meg. Ugyanezt a középpontos szerveződést figyelhetjük meg az archaikus, törzsi forrás-művészetekben, szakrális szimbólumokban, a beavatási rítusokban, ihletett modern művészetekben. Az őskeresztény (kör-isteni) ünnepkör is a kerek év hármas magszerűségét hirdeti, akárcsak az ősi rituális struktúrák: a kő körök, fa körök, gabonakörök, körtemplomok, tánc, zenei és szóbeli ciklusok ugyanannak a világmodellnek, a mag hagyománynak a nyomai. A művészet azért isteni adomány, mert az ember saját lelki-szellemi-testi szerkezetét emeli bele a tágabb isteni szerkezetbe, a modell megfelelése folytán. Ez az analogikus világszemlélet és élet lényege: az azonosítás és azonosulás, a szférák összekötése és szimultán megjelenítése. A szer-tartás feltétele az erkölcsi tisztaság, eredménye pedig a teremtő erő, melynek csupán az elszabadult akarat szab korlátot.

A nyíltan, közvetlenül **megidéző ritualizmus**, a **kultikus művészetek és nyelvek** a metafizikai valóság szerves jelét hordozzák. Ezek modellje **kultikus test**ként is tekinthető, amely analógia azt sugallja, hogy az időbeli folyamat és a térbeli szerkezet egyazon lényegi formulának a jellegei. Irodalomtudományi kutatásom (*The Cultic Code – The Living Books of Paul Bowles*, magyarul *A kultikus kód – P.B. élő könyvei*, 2015) ilyen kultikus testeket, műveket nyit fel és modellez, és mutatja ki a mag formulát mint alapvető, meghatározó szerkezetet és dinamizmust. Paul Bowles (1910-1999) amerikai író, zeneszerző négy regényében a lényeg finomteste hívható életre narratív rejtekéből azáltal, hogy a történeti síkból kivilágló lényegi, lélekbe markoló részeket **metanarratív marker**ként használjuk. Ezáltal kidomborodik a komplex, koncentrikus mag szerkezetet. Más szóval, a kultikus test benne van a szövegben, ugyanakkor túl is van rajta, mivel az olvasóközönség aktív részvétele szükséges az életre hívás folyamatához. Bowles rekonstruálja az archaikus, néphagyományi koncentrikus mag formulát, felélesztve a kultusz szellemét kortárs történetekben, időszerű narratív keresésekben.

A TÖRTÉNETI ÁTVITEL

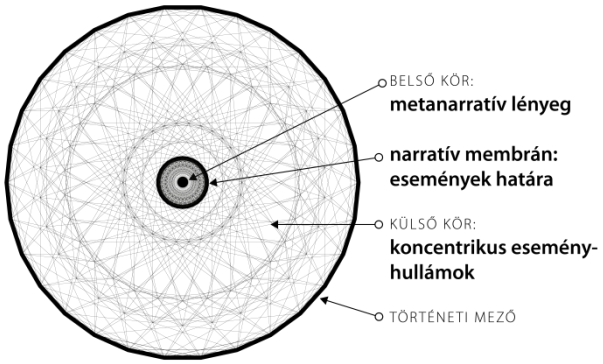

A METANARRATÍV SEJT

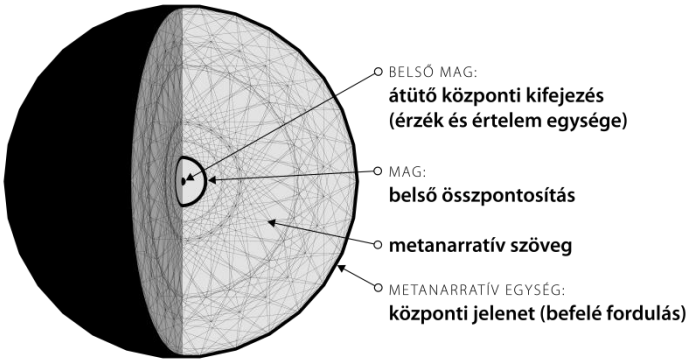

Bowles műveinek **kultikus, élő szervezete** mint **rituális működés, természet, és szerkezet** jelenik meg: ez valódi, szövegbe ágyazott mágia. E mágián keresztül **pulzálnak** és **sugároznak** a szövegtestek, pszichés energiát árasztanak, szemléletbeli és egzisztenciális megvilágosító, átalakító ügynökként működhetnek. Meglátásom szerint ez azért lehetséges, mert a kultikus modellre épülnek, amellyel a szerző Marokkóban találkozott, azt egyszerre ösztönösen és tudatosan elsajátította, és amely a Magreb eredeti rituális motívumrendszerének alapja. Ennél a felismerésnél kezd kibomlani a magok világhálózata, ugyanis az észak-afrikai ősi kultuszvilág a berber nyelv szerkezetében gyökerezik, amely pedig, mint ekkor derült ki számomra, ragasztó szerkezetű magnyelv.

A **metanarratív kód teljessége** egy **egyidejű objektív-szubjektív valóság**ot hoz létre, ahol is a történeten túl, a szereplő és olvasó közös lelkében a regények történetileg megoldatlan csomói megoldódnak. A modell egyszerre objektív, mint egység, rendszer, és elvek halmaza, és szubjektív, mint a részvételben való belső látás és revízió módja. Tehát nemcsak a racionális megfontolás elsősége bukik meg, de a megközelítés is módosul, felszíniből lényegivé. Vizsgálódásom szerint az ilyen szervesen felépített könyvek élő lényege egy pozitív, életigenlő energiaszféra, amely bizonyos jelenetek szöveghelyéből árad, generálja és vonzza a narratívát, és amely csak a szöveg fizikai középpontja és az olvasó pszichés középpontja között intuitív áttörésben érhető el. Vagyis amikor az *Oltalmazó ég* c. regényben a férjét, mindenét elveszített amerikai nő a sivatag határán egy oázisban éjjeli fürdőt vesz, megtisztul a civilizációs görcsöktől, hisztériától, és megmerítkezik az önazonosságban, az élet közvetlen teljességében, akkor ott valójában az olvasó megkeresztelése történik – amennyiben az azonosulás feltétele teljesül.

Hogy a kultikus formulát még érzékletesebben, **filmnyelvi, audiovizuális struktúraként** is bemutassam, munkámhoz egy valódi labirintusban, a marokkói Fez ősi medinájában forgatott filmet mellékelek. A ***Kilencezer sikátor*** (2010) című kísérleti, filozofikus-spirituális allegorikus dokumentumfilm megálmodója és írójaként csak évekkel később racionalizáltam, hogy az intuitív, kísérleti szellemben alkotott mű pontosan megjeleníti a kultikus mag modell koncentrikus szerkezeti modelljét és elveit. Amellett, hogy a labirintus maga egy középpontos spirál, a megjelenő szépségek és igazságok, képek és hangok mögötti rejtett vonalak szférákat, köröket, és gyújtópontot is kirajzolnak. Az átváltozó, bolyongó, eltűnő figura természetesen nem pusztán önarckép, de mindenekelőtt maga az ember.

A **kultikus nyelv**, csakúgy, mint minden kultikus test, és mint maga a világ, valóban **élő, szerves lény**, melynek lényege a **szellemi-lelki-formai egység**, A **szerves magnyelvek modellje** végleg tisztázza, hogy a mag formulában egy **pontos kód** rejlik, sőt valójában ez az elvrendszer **hozza létre magát a modell formát**. A kód az **egységesség (szingularitás) három belső aránypárjának matematikai kombinációja**. Meggyőződésem, hogy e kód jelentősége rendkívüli, mert ebből a kombinációból bomlik ki a teremtés egésze. Amint az alábbiakban feltárul, egyszerű tesztnek, a **harmónia egyszerű próbájá**nak kell csupán alávetni egy-egy nyelvet, hogy megértsük, mit jelent ez. Nyelvtanilag **az ige telítettsége, a személyes névmás köre, és a kifejezés felépítési logikája** a három kritikus jegy, a **hármas kód**.

A MAGNYELV SZERKEZETE

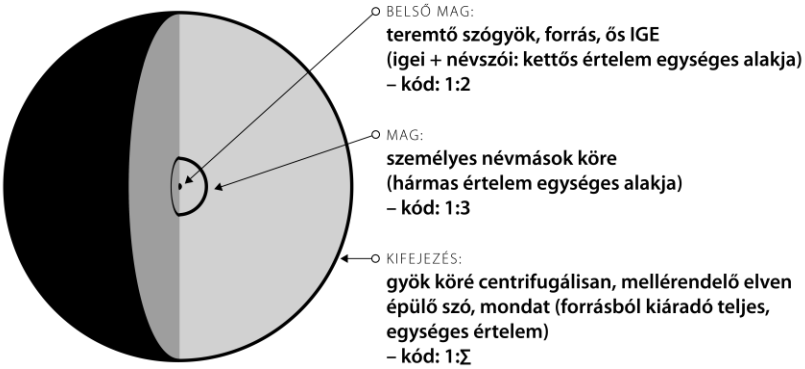

A nyelvi kódnak ez a szabályos rendszere csak a magnyelvekből bontható ki, ahogy saját szerteágazó, összehasonlító, angol nyelvű kutatásaimat is a magyar anyanyelvemmel való szembesülés kerekítette ki. Itt válik egészen nyilvánvalóvá, hogy a kultikus formák nem véletlenszerűek, nem kábán kavargóak, hanem kristálytiszta üzenetet hordoznak a mindenségről.

A kultikus nyelvi modell belső magja **az első elv**, a szógyök kettős egysége, vagyis hogy a névszói és igei, belső és külső valóság a középpontban: egy. Ezt őrzik szógyökeink, melyek közül rengetegben megjelenik az egyedülálló csoda, az ős-közép, a szó ami egyszerre jelöl anyagot (főnév) és mozdulást (ige) pl. *él, ég, ér, öl, fő, nő, tűz, vár, sír, tár, sejt, szív, fél, dob* stb. Ez a látszólagos paradox a teremtő szógyök, a radix. A radikális életigenlés, a létalap, ami nem fér a fejbe, de elfér egy szómagban. Ebben a jelentésben differenciált, de formailag egységes, ön-azonos magban születik az élet, újrajátszva a teremtés legelső pillanatát, a csendet és a csendülést – egyszerre. A nyelv belső magjában ezotéria és exotéria, objektív és szubjektív, látható és láthatatlan: egy tőről fakad. Az első kód tehát: **kettő az egyben**.

A második elv a személyesség egyensúlya, a személyes névmások hármas egysége, vagyis hogy a névmások, *én-te-ő*, egyetlen kört alkotnak. Az egység működési alapja rejlik ebben a kör-körösségben. Sem nemi, sem faji, sem látszólagos biológiai vagy fizikai alapon nem lehet elválasztani a létezőket. Minden és mindenki egyazon alaptermészet, alapstruktúra, és alapelv alapján működik. Ne higgyük, hogy lényegtelen az angol kapitális Én, a kellemetlen, botladozó, alkalmatlan *he/she/it* és a többi – mindennapos egoista, megosztó, alárendelő szómágia. Az én nem nagyobb mindenkinél, a hím nem előrébbvaló, nem feljebbvaló a nőnél, az állat, növény és tárgy nem élettelen, az *én-te-ő* kerek egész körben alkot egységet. A belső hármasság lélek, szellem, és test között ugyanaz, mint az egy test társadalmának eredeti, funkcionális differenciálása, és mint maga az ős-szenthármasság, amely eszerint szintén az egység funkcionális kibontása. A második kód tehát: **három az egyben**.

A harmadik elv az ige mondatalkotó kiáradására alapul, koncentrikus, szinergikus kibomlás egysége. A telített ige, a szógyök elemi erővel árasztja ki jelentésének immanens gazdagságát, akár egy mikrokozmikus Nap. Ez az elemek centrifugális kibomlásának és centripetális mágnesességének, ún. ragasztásának elve (agglutinálás), ami által egy összetett szó, egy mondat felépítése magos és kör-körös: centrális és koncentrikus. Ez a rendszer nemcsak a fókuszt, a kibontott értelem eredeti szómagját tartja meg érintetlenül (nem hajlítva/inflektálva), közvetlen egységben a fejleményekkel (nem elszigetelve/izolálva), de emellett az erőátvitelben is egységes hatást fejt ki. Ez a szerkezet a közösségi, emberi, természeti, és kozmikus egység szerves tudását oltja bele a nyelvi egységekbe. A harmadik kód tehát: **minden az egyben**.

A három kód együttese az örök létezésbe való beavatás kulcsa: **a teremtő ige kettős éle, a közösség körtánca, és a kifejezés középpontos háza.** Minden kettősség egysége, minden hármasság egysége, és minden mindenség egysége: **a teljes egység, a szentség**. Úgy is mondhatjuk, hogy az egyetemes szentség **a szerelem, a testvériség, és az életmű** egységes valósága. Ez a fajta szerves nyelvi struktúra nem az elhatároláson hanem a meghatározáson alapszik, nem az alárendelésen hanem a mellérendelésen, a radikális közepet fókuszban tartva, érintetlenül de közvetlenül (tehát nem inflektál és nem izolál), mint a mérték és referencia stabil pontja.

Szerkezetük alapján magnyelvek a Mag/Magar/Magyar, Hun/Kun, és Szkíta/Szaka nyelvek, ide tartozik pl. a berber, a kelta, az összes amerikai indián, a csendes-óceáni és ázsiai őshonos nyelvek, mint a dravida vagy az ujgur, de kihalt nyelvek is, mint a sumér és az etruszk. E magnyelv örökösei forrásnépek, az ősi magas

kultúrák népei. Ezeket nemcsak a **közös nyelvi modell** köti össze, de az **etimológia, mentalitás, művészet és építészet, írás és zene, valamint a társadalmi rend és vallás.** Ezek valóban a ragasztó módon építkező nyelvek, de ekként való kategorikus jellemzésük alkalmatlan, mert a ragasztás csupán a nyelvi szerveződés legkülső rétege (annak is csupán lineáris szemlélete), fizikai felszíne, míg valójában teljes szerkezetük alapján inkább metafizikai, alkímiai, filozofikus és költői, szerves, kultikus, beavató, és végső soron szakrális ősnyelvek. Legpontosabban: a magnyelv az egyetemes Törvény nyelve. Összeköti ugyanakkor ezeket a magnyelvű népeket közös **sors**uk is. Pontosan azok vagyunk, akiket az utóbbi évezredek hasadt nyelvszerkezetű gyarmatbirodalmai kíméletlenül eltapostak, megsemmisítettek, beolvasztottak, nyelvünket néhány kivételtől eltekintve (ilyen pl. csodás módon a magyar) felülírták, kultikus kincseinket, tudásunkat, városainkat, szentélyeinket, karizmatikus személyeinket saját hasznukra, dicsőségükre konvertáltak, és a mai napig sajátjukként tűntetik fel, bennünket primitívnek, múlttalannak, hontalannak gúnyolnak – ezáltal magát a metafizikai forrást szennyezik és temetik be. A tudat nyelvi szerkezete azonban éppúgy pontosan megrajzolódik, ahogy ezek a történelemi cselekmények is.

Rendkívül jelentős tény tehát, hogy az érzelmek, gondolatok, tettek, és következésképp a történelmi szerepek is nyelvileg kondicionáltak. A gyarmatosított magnyelvű szakrális kultúrákkal ellentétben **a gyarmatos civilizáció pusztító örvény**, mely **a megtört nyelvi modellekből ered**. Míg az élet áldása egyetemes magatartás program, a megosztás és alárendelés nyelvi paradigmája, ha nem is feltétlenül predestinál skizofréniára és parazitizmusra, de erősen félreprogramoz kora gyerekkortól kezdve azáltal, hogy erőszakosan megtöri a magot, elválasztja a testet, tudatot és lelket, viszályt szít köztük, így izolálja és árnyékolja a középpont létét és működését. A schismogenezist, maghasadást okozó és fokozó újabb és legújabb keletű gyarmatosító nyelvek megtörik a sejtmemóriát. Az ép magnyelv azonban kimutatja, hogy metafizikai rossz nincs, a megnyilvánuló diszharmónia csak visszhangja a tudati maghasadásnak. A magnyelvi kód tudatos használata nemcsak felszabadíthatja, de vissza is programozhatja az emberiséget a felemelt és felemelő életre. Ilyen értelemben a magnyelvek szerkezete meditációs **mandala** lehet, amely visszavezethet az eredeti teljességhez. Végül is nyelvünk modellje tudományos szempontból sem árva, olyan egyéb modellekkel rokon, mint a fizikai holon, quantum, fraktál, a kémiai kemoton, a kozmológiai Omega és a nooszféra, a biológiai morphogenesis, az orvostudományi epigenetika, a filozófiai hylozoika, a transzperszonális pszichológia és a pszi-mező, Emoto vízkristályai, vagy az asztrális vagy szakrális geometria. Úgy vélem, hogy a humán tudomány a magnyelvi kóddal mindezeket egyszerűen és nagyszerűen összefogja, és az egészet visszailleszti a valós emberi élet szférájába. Ezzel nemcsak lezárul a tudományos hipotézisek és részigazságok korszaka, de el is kezdődhet egy teljes szellemi megújulás és hálózatépítés a mag jegyében.

A mag formula paradigmatikus **felismerésének következménye a világnézet és életérzés teljes átalakulása lehet**. A félreértelmezett és megtört elvek, kifordított vagy részigazságok globális tákolmánya politikai ügyet szolgál, a világ elsődleges, közös metafizikai hatalmának elhagyását a saját fizikai hatalomért. Ez a tendencia megbomlott ámokfutás, de a negatív örvény átfordítható pozitívvá, épp a mag formula felismerése és az ahhoz mint eredendő elvhez való tudatos visszatérés által, ami **közös létforrásunk és célunk**. Az univerzális modell és rendszer működési, természeti, és szerkezeti rekonstrukciója egyfajta integrált egzisztenciát tár fel: újjáéleszt egy egyetemes létmódot, amely elveszett a kegyetlen történelem külső kábulatában, és meglett az új paradigmatikus hajnal belső világánál. Végső soron, tiszta és örömteli hír, hogy a teremtés metafizikai forrása és célja, a genezis és az ítélet, a megtérés és feltámadás, a lényeg, a lélek minden szerves életben, minden időben és térben valóban jelenvaló. Ha úgy tetszik, Isten minden magban él, akár zártan alszik a mag, akár nyíltan növekszik.

A mag világának kozmológiája benne foglaltatik az ősi magyar rigmusban: „Mag, mag, búzamag, benne aluszik a Nap," vagyis a mag őrzi a szunnyadó fényt. Ez a mágikus mondóka megoldja az életforrás rejtező-feltáruló misztériumát, összeköti a természeti és kozmikus szférát, a szóló, mosolygó, csengő embert közéjük állítva. A búza és a Nap összekötője az ember, aki érzi, ismeri, és építi a magos és kerek világot, és az élet birodalmáról megénekli a mag dalát. Ez valódi emberi örökség, és életrevaló reneszánsz perspektíva.

Jegyzet az ábrákhoz

A mag szerkezeti ábrái és koncepciói (ld. az IDŐtől a NYELVig) saját ihletett szellemi termékeim. Ugyanakkor hivatalosan keringő tudományos ábrákat is felhasználtam, ilyen pl. a matematikai/geometriai ún. E8 modell.

Mivel azonban az akadémiai forma elégtelennek és élettelennek bizonyul a közepén egy üres lyukkal, belerajzoltam a középpontját (ld. *MAG MINT ELEM*) – amit ha a természettudományok nem is képesek megragadni, a nyelv- és irodalomtudomány, tágabb értelemben a kultusztudomány képes, amint itt igazolódik. Ez a felélesztett, egyetemesen érvényesíthető ábra most már nyilvánvalóan azonos az élet időtlen jelképeivel: a maggal, a virággal, a világgal, a világossággal, a Nappal, a fény és anyag omnigalaktikus forrásával, és az univerzális teljességgel, vagyis az egységes, rendezett szerrel, az egyetlen rendszerrel. Ebbe az immár középpontos világ-virág-mag ábrába további életet lehelhet a képzelet, ha a keresztmetszetet gömbösítjük, 2d-ből 3d-be telítjük. További hivatalos származású ábrák a komplex szféra (ld. *MAG MINT RENDSZER*) és az *UNIVERZUM* hologram képe, amelyek informatívak és stimulálóak, bár középponttal való kiegészülésük szintén igénylik a vizuális képzelőerőt. Az *ATOM* általánosan elfogadott ábráját és a *FÖLD* újabban felfedezett belső magszerkezetének ábráját egy az egyben bemutatom, amint kifejezetten alátámasztják a mag paradigmáját.

VKZs. Buda, 2015. március

A fönti alapvetést, a filmet, és a ***The Living Books of Paul Bowles*** című doktori kutatási anyagot a könyv tartalmazza:
The Cultic Code, szerzői magánkiadás, Buda, Magyarország, 2015.
ISBN 978-963-12-2131-2